

Po ložském úspěchu (2.místo) jsem znovu na startu Toulání Šumavou. Extrémní nonstop kamarádká-závodní vyjížďka bez dopomoci. Letos měří plánovaná trasa cca600km s převýšením cca14250m. Informace od pořadatelů je optimistická – trať bude prý jezdivější než vloni. Samozřejmě to byly jen kecý. Tlačení a nošení bylo zase dost a v brodech pořadatelé přitvrdili. Ale odměnou byla úžasná místa v pro mě neznámých částech Blatenské pahorkatiny, Blanského lesa, Novohradských hor a hlavně Šumavy. Vyhlášených turistických míst na trati moc nebylo. Předpověď počasí byla strašidelná – déšť 30 litrů na m². Přesto na startu bylo 38 bikerů-rek a do cíle dojelo v termínu, do soboty 20:00hod., 20 závodníků, další 3 po termínu, zbytek nedokončil.

12.6.2018 – Start. Na startu jsem nervózní jako vždycky. Už aby se jelo. Nějak jsem to nepřešel dobře s jídlem, bolí

mě břicho a chytají mě trochu žaludeční křeče.

Nějakou náhodou jsem se ocitl v první řadě. Start je klasický. Všichni se rozjedou jako by to byl závod na 50km. Snažím se zapojit hlavu a nenechat se strhnout, ale moc to nejde. Jede se po rychlých cyklostezkách, asfalt, šotolina. Nahoru, dolů. Zatím neprší, takže pohoda. Kolem půlnoci toho mám už dost – přeci jen jsem jel rychleji, než jsem chtěl. Jsem kousek před Strakonice, tak hledám nějaké spaní. Ve městě si to neumím představit a za město už nedojezu. Příštěšky již nějakou dobu nejsou, tak udělám první chybu.

Lehnu si pod borovici jen ve spacáku a žďaráku. Sotva ulehnu, začíná pršet. Přetáhnu žďárák přes hlavu a

snažím se spát. Noc nic moc. Teplá, ale prší celou dobu. Celý den jsem jel sám, s ostatními jsem se pouze občas míjel. Ujel jsem jen 107km, nastoupal 1862m. Čas jízdy byl 17:00-00:10hod.

nevnímám. Jen ten déšť. Přes hráz Horního Řepického rybníka vede dřevěná polozbořená lávka a vedle je brod. Přestože jsem mokrý, volím lávku. Chyba. Lávka je kluzká, příčně zborcená, opatřená tabulkou „vstup na vlastní nebezpečí“. Po přejezení jsem rád, že jsem nespádl do rybníka. Dojždím kolem páté do Strakonice. Město je touto dobou ještě mrtvé. Sháním vodu a nacházím v parku pítko. Strakonice opouštím po

Když vidí mou čelovku s kabelem k bateriím do kapsy, probudí se v něm obchodník. Sáhne do regálu, vytáhne čelovku a se slovy „já mít lepší, bez kabel, baterky vzadu, podívej, jak svítí, kup si“. Klasická čína za pár stovek. Ptá se na cenu mojí a padne naznak. Nemíním s ním vést rozhovor o kvalitě, ceně a spolehlivosti, tak raději platím a mizím do deště. Myslím, že po mém odchodu svou čelovku zdražil. Klepu se zimou a mám strach, že si

vymlátím horní zuby o dolní. V nekonečném stoupání na Boubín potkávám pár spolutrpiteľů. Ve sjezdu do Volar je mi šílená zima. Mám divný pocit v krku a bolí mě na plicích. Pod pláštěnku a dres si cpu igeliťák a je to trochu lepší. Snad to přečkám ve zdraví. Zahřeji se kulajdou ve Volarech. Potkávám se stále častěji s Rudou Prokšem a tak nakonec jedeme spolu. Spolu zvládneme i horolezecký výlez na Kluk (740mnm). Vyrveme kola nahoru a tam zjišťujeme, že cesta nikam nevede. Jsme na vrcholu s vrcholovou knížkou a křížem. Stejnou cestou dolů a pak hledáme kudy to oblézt. Zážitek o rozbití huby na kluzkých kamenech. Večer mi dochází SMS, že máme ten vrchol vynechat pro nebezpečnost. Dojždíme k Vltavě, stále prší, je nám zima a neumím si představit noc v mokrú venku. Sjíždíme z trasy a hledáme nějaké bydlení. Zachránil nás penzion v Holubově. Domluvili jsme se na ranním odjezdu, dostáváme horký čaj a v koupelně smýváme bahno. Doufám, že jsme neucpali odpad. Rozvěsil jsem všechno po

13.6.2018 – den druhý. Budím se ve 4:⁰⁰ hod. Všechno mám mokré. Voda, která stékala po žďáráku, vytvořila na mé alumatce pěknou louži, ve které jsem celou dobu spal. Balení za deště je jedna z věcí, které nesnáším, ale nedá se nic dělat. Ve 4:²² vyrážím do hustého deště. Je to paradox. Z nebe crčí proudy vody a já nemám co pít. Poslední vodu jsem dopil k snídani. Jedu po hrázích pěkných rybníků, ale moc tu přírodu

zarostlé úzké cestičky podél Otavy. Přijíždím do Kempu Podskalí, kde nacházím otevřené toalety. Trochu se myji, mažu zadek krémem a zjišťuji, že tam spalo asi 10 závodníků (část v chatkách, větší část na krytém jevišti). Škoda, že jsem to nevěděl, těch 10km bych v noci ještě dal a byl bych suchý. To je výhoda místních, kteří vědí, kde jsou a co je čeká. Stále prší, střídají se šotolinky s mokřými kameňáčkami a kořenovkami. Klouže to. Ve Volyni kupuji u Vietnamce kofolu.

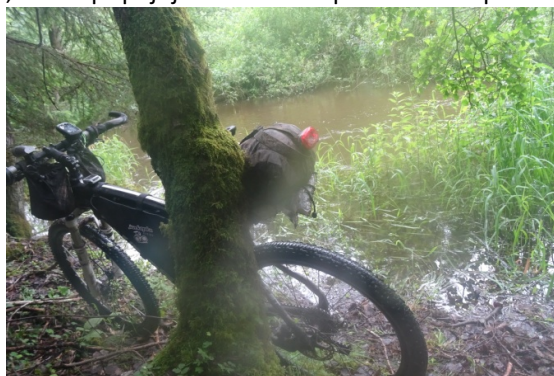

pokoji, aby voda alespoň vykapala. Bez topení to stejně neuschne. Celý den byla zima a přšelo, přesto jsem zvládnul 165km a nastoupal 3930m. Z kola sesedám u penzionu ve 22:⁰⁵.

14.6.2018 – den třetí. Z vyhřáté postele se mi vůbec nechce. Ruda je na tom stejně. Nakonec se donutím a ve 4:⁵⁵ nasedám na kolo a sám odjíždím. Neprší, ale je stále zima. Projíždím Zlatou Korunou, Kaplicemi a vjíždím do Novohradských hor. Tam se zbaběle zastavím u brodu přes Pohořský potok. Vypadá nebezpečně, valí se tam spousta vody a netroufám si odhadnout hloubku. Po studiu mapy si zajedu kousek vedle, kde to vypadá na most. Je tam ale opět brod, ale nevypadá tak nebezpečně a na druhé straně by to mohlo jít přes louku na trasu. Brodím vcelku bez problémů – prudký proud, ale voda jen těsně nad kolena. Očistec mě čeká až na druhé straně. Nějakých 400m přes mokrou louku a křoviska. Jsem totálně zmáchaný. Při napojení se na trasu potkávám zase Rudu, který mě díky tomu dohnal. Uzemnil mě zprávou, že ten pro mě „nebezpečný“ brod byl v pohodě. Dál už jedeme spolu, až dorážíme v 11:⁰⁰ na otočku u Lesovny Žofín. Máme hlad a restaurace je samozřejmě zavřená. Posíláme SMS, načítáme druhou polovinu závodu do GPS, telefonujeme domů a rychle mažeme dál, musíme sehnat jídlo. Přes Jelení vrch se pomalu blížíme k Dolnímu Dvořišti. Před Dvořištěm přijíždíme k brodu, kde již hledá cestu Zdeněk s lehokolem. Vypadá to na mělký brod zarostlý křovinami, ale za ním je vidět tekoucí řeka - Malše. Zdeněk vlezle do „mělké“ části a zapadá do nějaké díry. Vodu má nad pupek. Zkoušíme hledat jiné místo, ale není. Ruda to vzdává, vydává se hledat objíždnou trasu. Zdeněk brodí a

hlásí mi vodu v Malši po prsa. Svlékám se do naha a nadvakrát přebrodím. Nejdříve přenést věci a potom kolo. Alespoň mi nikdo nemůže vyčítat nedostatek hygieny. Na druhé straně obléknout vynést kolo na příkrý břeh a po pohodové cestě dojíždím do Dvořiště. Zdeněk právě obědvá, tak se připojuji. Svíčkovou s pěti a nealko pivo

nemůžu do scvrklého žaludku dostat. Ruda se objevil asi za 20min. a nadává si. Dál už jedu s Rudou až do cíle. Následují poměrně rychlé přesuny, často i silniční. Sice v kopcích, ale kilometry utíkají. Ve 22:⁰⁰ to dotáhneme až do Stožce na Šumavě. U penzionu U Mauritzů stojí pěkný přístřešek pro venkovní posezení. Ptáme se, jestli tam můžeme přespat a jsme překvapení ochotou. Přespat můžeme, nabízí nám i sprchu, jídlo a pití. Sprchu nevyužíváme, není čas, dáme si čaj do půllitru, já s rumem, a spěcháme spát. Ve 23:⁰⁰ už ležím ve vlhkém spacáku a není mi dobře. Klepu se zimou, bolí mě ledviny. Celý den jsem měl problémy s častým pálivým močením. V noci se zkouším zabalit do alu fólie. Trochu to pomohlo, ale zázrak to není. Ujeto pěkných 178km, nastoupáno 3596m.

15.6.2018 – den čtvrtý. Ve 4:⁰⁰ mě budí budík. Svým způsobem rád vylézám ze studeného spacáku. Lepší bude zahřát se jízdou. Zahřátí se ovšem nekoná, neboť projíždíme Soumarské rašeliniště. Cestička 0,3m široká obklopená vysokou mokrou trávou. V cestičce jsou dlouhé louže. Je lepší to zkusit přejet na kole, ale v dolní úvratí jde pedál i s tretrou pod vodu a neustále

hrozí pád. Most přes Teplou Vltavu nás zavádí do nejhezčí části rašeliniště.

Není to zrovna cesta pro kolo, stále

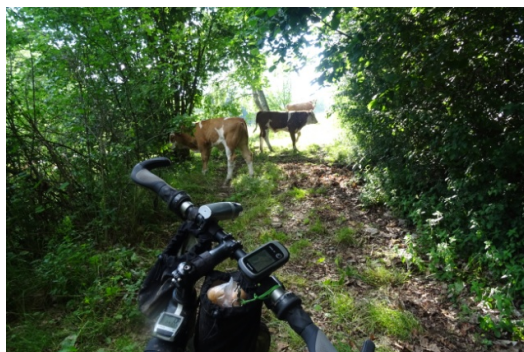
tlačíme, ale je to zajímavá příroda.

Když vidím plný kemp s davy vodáků u Soumarského Mostu, tak jsem rád, že jsem na kole a nemusím čekat na povolení ke sjezdu řeky. Během asfaltového přesunu přes Lenoru a Kubovu Huť tělo trochu zregeneruje a pak následuje tlačení na Hrb (1074mnm). Ďábelský kamenitý sjezd do Zdíkova. Opět jsem se setkal se Zdeňkem na lehokole. Nechápu, jak to na něm zvládne, zkouším dělat pár fotek, ale nevím, jak vyjdou. Foťák je lehce zamlžený. Ve Zdíkově dáme sváču u „teplého“ řezníka. Sekačka s hořčicí v housce. Božská mana. Další cesta vede na Javorník s Klostermannovou rozhlednou (1066mnm). Pak následuje nejkrásnější, ale nejúnavnější část cesty na Horskou Kvildu. Neustálé nošení, tlačení, sjezdy tak těžké, že si dole musím odpočinout a vyklepat nohy a

ruce. Za 9 hodin dnešní tvrdé práce jsme ujeli pouhých 70km. Zakázal jsem si dívat se na GPS odpočet vzdálenosti do cíle. Na Horské Kvildě oběd mezi navoněnými cyklisty na elektrokolech. Trošku jim smrdíme. Cesta na Hadí vrch vede přes pastvinu s cedulkou „v ohradě je chovný býk, nevstupovat“. Se strachem tam vlezeme a stále koukáme, která kráva má koule. Býk tam byl, ale naštěstí byl

rozumný a nezajímali jsme ho. Můj plán byl nechat si na sobotu max.50km, takže spěcháme dál. Nakonec se nám to daří. Nacházíme s Rudou nocleh v přístřešku na Hůrce u zbořeniny hrobky Abelů. Ve 22:¹⁵ slézám z kola. Zalézám do vlhkého spacáku a balím se do alu fólie. Žďárák mám již druhou noc pouze jako zátěž. Je tak mokrý, že nemám odvahu do něj vlézt. V noci k nám přilehnul Zdeněk a prý kolem nás projela Jíťa s Pepou. Ti tam ale nechtěli spát,

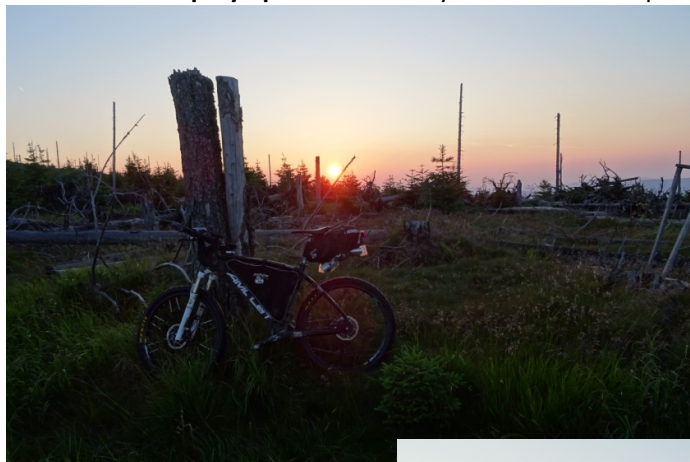

protože tam straší. Počasí bylo sice pěkné, bez deště a stále víc se objevovalo sluníčko, ale nebyl čas někde sušit věci.

Ujel jsem pouze 143km a nastoupal 3553m.

16.6.2018 – den pátý - poslední. Noc byla studená. Mám pocit, že jsem ani nespál. Dával jsem si vždy jednu ruku na

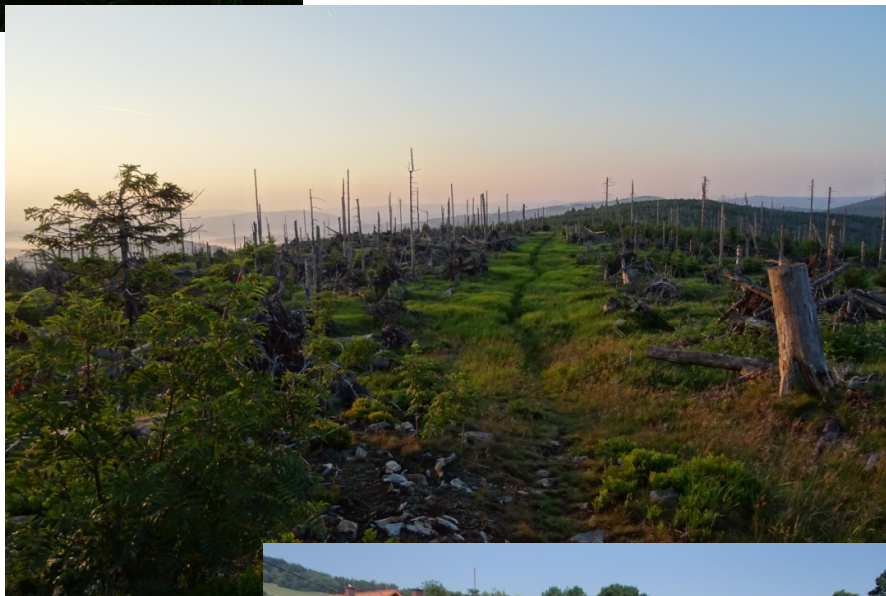

ledviny, abych je zahřál. Takže raději skočit na kolo a dorazit do cíle. Podaří se mi vyjet ve 4:³⁰, ale začátek jsem hned po ránu trochu podělal. Místo asfaltového výjezdu po Polomské cestě, jsem si dal sice delší, ale zato horší turistickou cestu po žluté a červené. Tlačení po šutrech. Nějak nebyla přesná GPS, a když jsem to zjistil, tak jsem se již nechtěl vracet. Nahoře mě čekal úžasný zážitek – východ slunce na Polomu (1295mnm). Náročný sjezd po „cestě“ Bendlovka a po travnaté sjezdovce do Železné Rudy.

Horký čaj v nonstop baru a tlačení pod lany na Špičák.

Naštěstí ne až na vrchol. Úbočím Pancíře na Můstek (1235mnm). Rozhoupaná cesta nahoru dolů s vloženými těžšími sjezdy. Stále čekám nějakou závěrečnou zradu, ale ona nepřichází.

Vjíždím do cíle ve dvojici s Rudou v 9:¹⁵ hod. a jsme na děleném 9.místě. Poslední den jsem ujel 50km s nastoupanými 1127m. Podle cyklocomputeru jsem ujel celkem 662km (vzdálenost v GPS je vždy kratší - 619km) a dle GPS nastoupal 14068m.

Cíl a odpočinek v cíli před večerní oslavou.

TOULÁNÍ 2018			
Por.	Jméno	Čas	Datum
1-2	KOUTSKÝ TONDA + BLÁHA RADIM	16:00	15.6.
2.	" "	" "	" "
3-4	TOMÁŠ PAULÍK + JIRKA ŠÍP	03:00	16.6.18
5-6	TOMÁŠ PAULÍK + JIRKA ŠÍP	02:10	16.6.18
7-8	TOMÁŠ PAULÍK + JIRKA ŠÍP	03:00	16.6.18
9-10	TOMÁŠ PAULÍK + JIRKA ŠÍP	07:53	16.6.18
11	MILAN JILEK + RADOK PROKS	09:45	16.6.18
12	JOSEF HEDR + JIŘÍ ZEMLERBAH	09:30	16.6.18
13	ZDENĚK JANEČEK - LEHOKOLE	11:55	16.6.18
14	KRČKA HOLÝ	16:00	16.6.18
15	ŽALÝ BLAŽEK	16:20	16.6.18
16	MIXAN VAČEK	16:55	16.6.18
17	FRANĚK MIRA (INDUŠ)	16:55	16.6.18
18	VÁROVÍ MARTINA	16:55	16.6.18
19	VÁROVÍ KATKA	18:45	16.6.18
20	ZOUDEK ZDENEK	18:45	16.6.2018
21	HONZA CHALUPA	20:50	16.6.2018
22	MARTINA HULEŠOVÁ	23:31	16.6.2018
23	LUBOMÍR SLIHA + VAŠEK POLÍČEK	01:50	17.6.2018
24.			
25.			
26.			
27.			
28.			
29.			
30.			
31.			
32.			
33.	ZOSTA BREGOR	DNF	ŠTEČKA ZUDA
34.	JIRKA LIPON (ZÁREK)	DNF	ŠTEČKA ZUDA
35.	VÁHA NÍLA (ORČEK)	DNF	SVĚTLÍK
36.	JANEČEK ZDENĚK (KOLENO, VÝSTRAŽNÍ)	DNF	JANEČEK ZDENĚK (KOLENO, VÝSTRAŽNÍ)
37.	JINDŘICH KŘÍK KOLARSKÝ	DNF	JINDŘICH KŘÍK KOLARSKÝ
38.	JUN VÁSEK (VÝSTRAŽNÍ)	DNF	JUN VÁSEK (VÝSTRAŽNÍ)
39.	MACH RADEK (BRZDY)	DNF	20 KM DO CÍLE
40.	ŠIMEK MARTIN (NOHY A KLAUB)	DNF	460KM Z TRASY
41.	ŽITEK PETR (ZUMENNA)	DNF	100KM od STARTU
42.	KVĚČKA VÁCLAV (NOHY A KLAUB)	DNF	124 km od STARTU

STANDA 776 605 570

Od druhého dne jsem přemýšlel, že už opustím tento typ závodů. Jsem unavený a asi i starý. Možná bych se měl začít trochu šetřit. V cíli jsem si ale uvědomil sílu těchto zážitků. Asi to ještě pár let zkusím vydržet.

Kluci a holky, bylo to fajn. Díky.

Milan Jilek

Horolezení na Kluku.

Zdeněk ve sjezdu na lehokole.

Večerní romantika na Hadím vrchu.

Fotografie z akce -

<https://jilmi.rajce.idnes.cz>